

Collega's roemen timing Toon

Wat vinden collega's van het werk van Toon Hermans?

Youp van 't Hek, Eva Crutzen, De Partizanen (Merijn Scholten en Thomas Gast), Pierre Cnoops, Jack Vinders en Raymond Clement over hun illustere vakgenoot.

Wanneer maakte u voor de eerste kennis met de cabaretier Toon Hermans?

Youp van 't Hek: „Via grammofoonplaten bij mijn ouders en later zag ik hem in Carré. Toen was ik twaalf!”

Eva Crutzen: „Mijn opa was oprichter van de Oranjerie in Roermond. Daar thuis lagen overall flyers, boeken en platen van Toon Hermans. Hij kwam er wel eens op bezoek. Al heb ik hem zelf helaas nooit ontmoet.”

Merijn Scholten: „Ik zag Toon Hermans voor het eerst op televisie in de jaren 90. Ik raakte in die tijd behoorlijk verslaafd aan cabaret en keek alles wat er langskwam.”

Thomas Gast: „Ik denk dat ik hem voor het eerst zag in de televisieserie *De Wortels van het Kwaad*, een soort Teleacursus cabaret met voice-over van Han Peekel. Dat fascineerde me gelijk.”

Pierre Cnoops: „Toen ik jong was, thuis bij mijn ouders op de televisie.”

Jack Vinders: „In mijn jeugd leerde ik Toon kennen via radio of tv. Rond mijn twintigste zag ik hem voor het eerst in levende lijve.”

Raymond Clement: „Toon Hermans was er vroeger thuis altijd. Het moet ergens tussen mijn achtste en tiende levensjaar geweest zijn dat ik hem op tv in actie zag. Een man alleen op het podium en een 'brullende zaal.'”

Wilde u na het horen/zien van Toon Hermans zelf cabaretier worden?

Youp van 't Hek: „Wilde het al, maar toen wist ik het zeker.”

Eva Crutzen: „Voor mij was dat eerder Hans Teeuwen. Toen ik hem in het theater zag toen ik veertien was, dacht ik: dit wil ik ook. Ik kwam pas later echt met Toon Hermans in aanraking.”

Merijn Scholten: „Nee. Toen ik cabaretier wilde worden was dat door Youp van het Hek begin jaren 90, en later Theo Maassen.”

DOOR
WIEL BEIJER

Thomas Gast: „Dat was al voor ik met Toon Hermans kennismakte. In de eerste klas van de middelbare school denk ik. Een vriend van me had een videoband met daarop de eerste show van Hans Teeuwen, na het zien daarvan wilde ik cabaretier worden.”

Pierre Cnoops: „Nee, dat is iets dat in onze familie zit. Mijn vader was voordrachtkunstenaar. Als ik met vader op het land was, dan leerde hij die teksten van buiten. Ik was zeven of acht jaar en hoorde dat. Toen besloot ik dat ik dat later ook wilde.”

Jack Vinders: „Toon was naast Herman van Veen mijn grote voorbeeld. Maar ik wilde als zesjarige al op de Bühne staan en had toen nog niet van hem gehoord.”

Raymond Clement: „Vanaf zeer jonge leeftijd ben ik gefascineerd geweest door de lach. Ik ben in gelukkige omstandigheden opgegroeid waar ik veel talenten om mij heen zag en hoorde.”

Welke act van Toon Hermans heeft een onuitwisbare indruk op u gemaakt?

Youp van 't Hek: „Vele. Te veel om op te noemen zelfs.”

Eva Crutzen: „Snieklaas. Alleen al hoe hij erbij zit. Die rust. En dan die timing. Het lijkt allemaal zo simpel. Brilliant.”

Merijn Scholten: „Laatst zag ik op tv iets wat ik niet kende en misschien wel het meest bijzondere vindt wat ik van hem heb gezien. Het is een

sketch, waarin hij een stoel laat zien en zegt dat het een bijzondere stoel is omdat zijn zus erop heeft gezeten. Vervolgens gaat hij heel lang bespreken waar precies op de stoel zijn zus heeft gezeten en waar niet. Dat is een vorm van absurdisme waarvan ik niet wist dat het halverwege de vorige eeuw al bestond.”

Thomas Gast: „De duo-acts die hij deed samen met zijn toneelmeester Johnny vind ik geweldig. Met name het stuk waarin hij het publiek gaat vertellen over de verzameling vogels die Johnny thuis in Naarden heeft.”

Pierre Cnoops: „Ik weet niet meer hoe die heet. Het gaat over een meneer die tegen zijn zus spreekt. Hij praat tegen een lege stoel, maar je ziet haar als het ware daar zitten als Toon bezig is.”

Jack Vinders: „Moelijk kiezen, er zijn er zoveel. Kleine act van bijvoorbeeld 'De Perzik' is prachtig, maar de 'Duijs dood' is ook prachtig.”

Raymond Clement: „Ik ben altijd erg onder de indruk geweest van Snieklaas. Gepaste boosheid en omgezet in hilariteit. Natuurlijk moet genoemd: de stoel van mijn zuster. Weergaloes niets, omgezet in aanstekelijke schaterlach.”

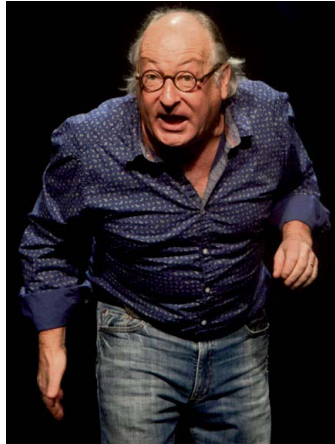
Wat was daar zo knap of bijzonder aan?

Youp van 't Hek: „Alles uit niets halen. Lol trappen. Sublieme onzin.”

Eva Crutzen: „De ingang is briljant. Hij zet een ogenschijnlijk simpel verhaaltje op maar alles krijgt erdoor een dubbele laag.”

Merijn Scholten: „Het minimalistische vind ik er heel leuk aan. Alleen maar met een lege stoel de mensen laten bulderen van de lach. Of met het noemen van een rijtje namen. Als je daar een zaal volledig mee kapot kan laten gaan van het lachen dan heb je totale controle. Dat vind ik zeer indrukwekkend.”

Thomas Gast: „In die duo-stukjes

Youp van 't Hek. FOTO BOB BRONSHOFF

Pierre Cnoops. FOTO BAS QUAEDVLIEG

Raymond Clement. FOTO LUC LODDER

De Partizanen. FOTO ANP KIPPA

Jack Vinders. FOTO ROB OOSTWEGEL

Eva Crutzen. FOTO DE LIMBURGER

Hij heeft mij in elk geval leren timen en geleerd dat cabaret overal over mag gaan. En dat het vooral LEUK moet zijn!

Youp van 't Hek

ken. Hij had een weergaloes gevoel voor timing. De basis van elk talent.”

Wat is het belang van Toon Hermans voor het actuele Nederlandse cabaret en voor de toekomst?

Youp van 't Hek: „Hij heeft mij in elk geval leren timen en geleerd dat cabaret overal over mag gaan. En dat het vooral LEUK moet zijn!”

Eva Crutzen: „Veel jonge mensen zullen het oubollig vinden, maar het is een klassieker die je gezien moet hebben. Voor veel cabaretiers zal hij altijd een voorbeeld blijven.”

Merijn Scholten: „Ik vind Hans Teeuwen van de laatste generaties de meest briljante. Hij is volgens mij weer erg beïnvloed door Toon Hermans. En zo zou je kunnen zeggen dat het wordt doorgegeven.”

Thomas Gast: „Helemaal mee eens. En omdat veel van Toon's stukken ook nu nog grappig zijn om naar te kijken blijft het mensen wel inspireren denk ik.”

Pierre Cnoops: „Toon raapte de humor op tussen de mensen, nooit uit de politiek. Hij liet zien dat er humor zit in gewone dingen, in dagelijkse belevenissen.”

Jack Vinders: „Grof gebekt scoort nu. De finesse, het raffinement van Toon zou een goed voorbeeld kunnen zijn voor veel cabaretiers van nu. De diepte in de ziel van de mens, de kleine alledaagse dingen verheffen tot kunst, de mimiek, het stil spel, de liefdes en veelzijdigheid, het uitpuren van een act: zo fantastisch.”

Raymond Clement: „Zijn ijzere discipline in het perfectioneren van de act zou wel een element zijn waar velen nog iets van kunnen leren en van zouden moeten leren. Hermans behoort in zijn tijd.”

Reageren?
wiel.beijer@delimburger.nl

zie je dat Toon Hermans ook een enorm goeie acteur is (en Johnny trouwens ook). Je weet eigenlijk wel dat het hele gesprek onzin is en dat ze het waarschijnlijk iedere avond doen, maar toch is het ook enorm geloofwaardig omdat ze het zo goed spelen. Bovendien vind ik het contrast tussen de twee heel grappig. Toon is heel groot en Johnny heel klein, en je hoort alleen Toon praten omdat hij de microfoon heeft. Johnny beweegt zijn lippen wel, maar je hoort nooit wat ie zegt. Dat geeft de verhouding tussen hen twee een soort slapstickachtig randje. Dat maakt het direct al komisch om naar te kijken.”

Pierre Cnoops: „Omdat het nooit schunnig was, maar heel braaf en onschuldig en voor iedereen goed te volgen.”

Jack Vinders: „Vooral omdat de humor in het drama verborgen zit, zijn ogenspel, het dialect, 'dankuwel astublieft', geveugelde woorden.”

Raymond Clement: „Hermans verstond de kunst van niets, iets te ma-